

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

12 Quorum vota poßint irrita reddi, & quale peccatum irritatio absque
causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

DUBITATIO XII.

Quorum vota possint irrita reddi, & quale peccatum irritatio absque causa.

69 **R**espondeo, Generatim omnia illorum vota irritari posse, qui alteri vel perfectè & in omnibus, vel saltem quoad materiam, quam vouerunt, subiecti sunt. Ratio est, quia horum vota pendent à consensu alterius: ac proinde tacitam quamdam conditionem, vel ex natura rei, vel ex Iuris dispositione includunt, nempe hanc, *Nisi Superior, vel ille cuius interest, contradixerit.* quare si ille intelligens votum, repugnauerit, cessabit obligatio.

Vnde sequitur, ad irritationem non requiri causam, sed sufficere irritantis voluntatem, vt docent communiter DD. quia executio pendet ab eius consensu.

An sit peccatum.

Vtrum autem peccet qui sine causa irritum fecerit, non ita constat. Certum videtur, non peccare mortiferè. Imò per se non videtur vllum peccatum; quia totum votum in ipsius arbitrium collatum est; nec vlla lege cogitur illud approbare. Denique suo Iure vitur, siue prober siue improbet. Ita docet Paludanus in 4. d. 38. quæst. 4. art. 2. Siluester, *Votum.* 4. quæst. 2. Angelus, *Votum.* 2. num. 10.

70 **D**ices, Irritare votum alterius sine causa, saltem est actus otiosus, quia caret sine honesto: ergo est peccatum saltem veniale. Confirmatur Numer. c. 3. v. 16. vbi dicitur, *Sin autem contradixerit, postquam rescivit, portabit ipse iniquitatem eius.*

Responderi potest, Non esse propriè opus otiosum; quia non caret sine honesto, eo tempore, quo tenetur illum habere. Ad Confr. dicitur, Ibi agi de marito, qui sciens votum vxoris, diu dissimulauit, & postea contradixit; cum tamen statim id facere debuisset. *Hic portabit iniquitatem vxoris,* quia voti violatio materialis non imputabitur vxori, sed marito, qui pro illa punietur; vel quia impediuit voti validi executionem, vel quia votum in irritum reuocauit quando id ei minime licuit; et si valida voti irritatio fuerit. Crediderim tamen, non excusari à peccato veniali, si absque vlla causa solo arbitratu suo votum subditi in irritum reuocet. quia sine causa bonum opus alterum impedire velle, vituperabile est & malum. cum enim alia causa non subest, videtur ex displicentia operis fieri quòd obligationem ad illud elidat.

71 Non reuocatur.

Porro votum semel in irritum reuocatum, numquam reuiuiscit, etiamsi Superior facultatem tribuat exequendi, & suam irritationem retractet: quia obligatio per veram irritationem non suspenditur, sed extinguitur. Secus est, quando non est vera irritatio, sed dumtaxat suspensio executionis, vt fit in votis Nouitiorum, & in votis coniugis emissis ante contractum matrimonium. Ea enim vota non possunt irritari, sed solum suspendi: quia emissa sunt ante subiectionem, cum persona adhuc esset sui iuris. tunc enim cum nec voluntas persona vouentis, nec materia esset alteri subiecta, contracta est obligatio absolute & independentè à consensu alterius; & ita non potest ab eo irritari. Secus verò in iis quæ emittuntur quando vel voluntas persona, vel materia est perfectè subiecta alteri. quia tunc non potest obligatio con-

trahi per actum vouendi, nisi sub tacita conditione consensus alterius; vt infra magis constabit.

Petes, Quomodo scietur, si irritatio an suspensio dumtaxat? Qui enim potest irritare, potest etiam suspendere.

Respondeo, Id ex ipsis verbis colligendum esse. Si enim is qui potestatem irritandi habet, dicat se irritare vel dissoluere votum alterius, vel nolle vt voto obstrictus sit, non est dubium, quin sit vera irritatio. Similiter si ille sciens votum, dicat, Nolo id facias. quia cum non restringat ad tempus, absolute denegat executionem: vnde videtur simul tollere obligationem. Si autem non sit conscius voti, et si deneger executionem operis, non idè censetur irritare; quia voluntas non fertur in incognitum; imò nec suspendere ob eandem causam. si enim sciret votum, fortè non prohiberet executionem. itaque teneris ei aperire vt prober, vel irritet, vel suspendat, prout ei visum fuerit. In dubio, censenda potius est suspensio quam irritatio: quia votum est veluti in possessione obligandi; vnde pro voto interpretatio facienda. Porro quod ad irritationem attinet, difficultas est de tribus votorum generibus: Religiosorum, Impuberum, & Coniugum. de quibus sint tres dubitationes sequentes.

DUBITATIO XIII.

Vtrum Prelatus possit omnia vota Religiosorum sibi subditorum irritare.

Suppono, Religiosos valide & meritorie posse multa vouere; nempe ea, quæ regulæ vel Superioris præcepto non repugnant: quia vouere, per se est opus consilij, & alias non est Religiosis prohibitum. Vnde obligantur etiam antequam Superior consentiat, aut resciscat, vt rectè Palud. in 4. d. 38. qu. 4. art. 2. Siluest. *Votum* 3. q. 3. Caiet. qu. 88. art. 8. Sotus lib. 7. de Iustitia, qu. 3. art. 1. Nauar. cap. 12. n. 67. & alij passim.

Dices, Cap. 2. Monacho, 20. quæst. 4. dicitur; *Monacho non licet vota vouere sine consensu Abbatis sui; si autem vouerit, frangendum erit.* Confirm. Quia Monachus non habet propriam voluntatem, sed eam transtulit in Abbatem. Ob hoc argumentum Richardus distin. 38. circa quartum principale qu. 1. Maior eadem distinc. qu. 4. & Angelus *Votum*, 2. §. 3. putant Monachum non posse vouere sine Abbatis consensu, & ante illius consensum votum non habere vim. Sed quod diximus est verius.

Vnde Respondeo, Canonem illum esse dubiæ auctoritatis: non enim est alicuius Pontificis aut Concilij: neque est S. Basilij Magni; (etsi Gratianus id insinuet) quia in toto Baltho non est nomen Abbatis. Dici tamen potest cum Glossa, cap. illud intelligendum de voto abstinentiæ, quo scandalizantur ceteri. Ad confirmationem: Monachus non ita transtulit suam voluntatem in Superiorem, quin in multis, quæ Superior non vituit, sui sit arbitrij.

Aduerte tamen, si vouisti aliquid regulæ repugnans, (vt orare ea hora in templo, qua debes esse in cubiculo) non posse te votum exequi antequam Superior consentiat, & in regula dispenses. Vnde teneris tale votum Superiori indicare: ad hoc enim censuris te tacite obligasse; alioquin frustra factum

73

possunt

vouere.

74

valet ante

consensum

Superioris.

75

si regula

repugnet.